

متن پرسش

سلام علیکم! با تشکر از پاسخ شما به سوال بنده در مورد ارتباط زن و مرد و نحوه ارتباط با زنان و دختران فامیل. اما شما در جواب فرموده اید: «بنده فکر می‌کنم از حقوق افرادی مثل دخترخاله و دخترعمه آن است که آن‌ها بدانند نه تنها آن‌ها را می‌شناسید، جویای احوالشان نیز هستید. چطور می‌شود انسان همسر برادرش را در خیابان ببیند و نشناسد، این یک مورد طبیعی نیست و حقوق آن خانم رعایت نشده است...» خوب بنده شنیده ایم که حاج آقا رحیم ارباب در اواخر عمر فرموده اند بنده هیچ ادعائی ندارم الا دو ادعا: یکی اینکه در طول این ۴۰ ساله عمرم نه یکبار غیبت شنیده ام نه یکبار نامحرم را دیده ام. با توجه به اینکه ایشان در خانه برادر خویش زندگی می‌کرده اند یعنی پس از ۴۰ سال زندگی با همسر برادر خویش در یک خانه او را حتی یکبار نیز ندیده. اما حالا که بحث به حاج آقا رحیم ارباب کشیده شد و این دو ادعای ایشان واقعا خیلی خیلی عجیب است که انسان نه یک روز و دو روز و یک هفته و دو هفته که ۴۰ سال با زنی در یک خانه زندگی کند اما حتی یکبار نیز او را نبیند. این چگونه ممکن است؟! ضمنا در بحث اینکه ایشان فرمودند من در طول ۴۰ سال حتی یکبار نیز غیبت را نشنیدم این چگونه ممکن است؟! این هم خیلی خیلی عجیب است. آیا به طرق عادی بوده یا نه ایشان تصرفی در اشخاص می‌کردند که وقتی هر جا هستند کسی در آنجا غیبت نکند؟! یا اینکه تصرفی می‌کردند که غیبت را نشوند؟!

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ما که نمی‌دانیم شرایط مرحوم حاج آقا رحیم ارباب چه بوده، همین قدر بدانید شنیدن غیبت به معنای آن است که گوش فرا دهیم به آن و این غیر از به گوش خوردن غیبت است، همچنان که دیدن نامحرم به معنای آن است که اراده کنیم او را ببینیم غیر از آن است که چشم ما به چهره ی او برخورد کند. موفق باشید